

(CD-82) ૧૧ – વીંધાઈ ગીયાં જે વાંસ

વીંધાઈ ગીયાં જે વાંસ, બની ગીતા – બંસરી,
અમર સ્વર ‘આ’ મોક્ષ-પાસ, પ્રજ્ઞા – રાધે, સ્વયં હરી
ઊપલબ્ધી મોક્ષ – દાન, અક્રમિક સિદ્ધ શ્રી.
મીથ્યાતત્ત્વે અપાદાન, ઊપાદાન ‘આ’ રત્ના-ત્રી.
ત્યાગા – ત્યાગ સ્હેજા – સ્હેજ, સ્વ-ભાવી મન મંજરી
નાભી – પદ્મ સ્વ – પર તેજ, પ્રભાવિક પંજર ‘ઈ’
દીશાઓનાં વસ્ત્રોધારી, શુદ્ધ – આત્મા દીગંબરી
અવકાશે અન અવગાહક, વ્યાપ્ત ‘આ’ નીલાંબરી
ચૌદ ભુવન જાણે, જોઈ, સ્વ – સમયની ધુમ્મરી
અલખ – મલ સંજ્ઞા સ્હોય, અગમ – સ્વરા કિન્નરી.
પૂર્ણ અવતાર પ્રગટ, આત્મ – જ્ઞાન ઐશ્વરી,
હૃદય – વાણી આપ્ત-પુરુષ, નિઃશંકે નીર – ખતરી
ચૌદ ભુવનેશ્વર નાથ, ગુપ્ત – તત્ત્વ ખોલત રી
નીજ – સ્વરૂપ અસંગ – રંગે, મુક્તિ – હોરી ખેલત રી.
સત્ય – છાંટે જગત માયા, પ્રતિષ્ઠા પાણીમાં વહી
મૂળ જ્ઞાન – ગંગા મહીં, નિર્બોજ કાયા થઈ
બુદ્ધી બેન સાસરે ગઈ, નીશ્ચીંત અબુધ પૂર્ણા
કાળ-કર્મ અડે નહીં, ‘વૃત્તિયે – નિર્માલ્ય’ – શૂરા
લાગે તેને લાગે છે જ, સ્વયં – લગની નિર્વાણી.
મુક્તિ ધૂન સહજ સ્વરૂપ, જ્ઞાની – ચરણ મોક્ષાધારી,
સમજની સરગમ છેડે, અંતઃકરણ કજરી.
શુદ્ધ-ચિત્ત નુપૂર બાંધે, કથે – કલી; ‘પદ્મ તુંહી’
પરમ જ્યોતિ સ્વરૂપ ન્યાળી, અમન થનગનાટ રી
તૃપ્તા – નંદા પરમાનંદ, નીરવ રણઝણાટ રી.
ચાર ગતિ દીશા નાચી, નીરખી દશા જ્ઞાન – રવિ
બ્રહ્માંડી મૂળ સિદ્ધ – મે’વાસી, પ્રત્યક્ષ સ્વાનુભવિ.
આત્મ – પ્રતિષ્ઠિત જી હાં, બાજે ઘંટા – ખંજરી.
જ્ઞાન તંબૂર સ્વ – સંવેદા, ઝંકારવે હું હીં હું હીં. -વીંધાઈ..

